Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26151
Copyright: Admont, Benediktinerstift

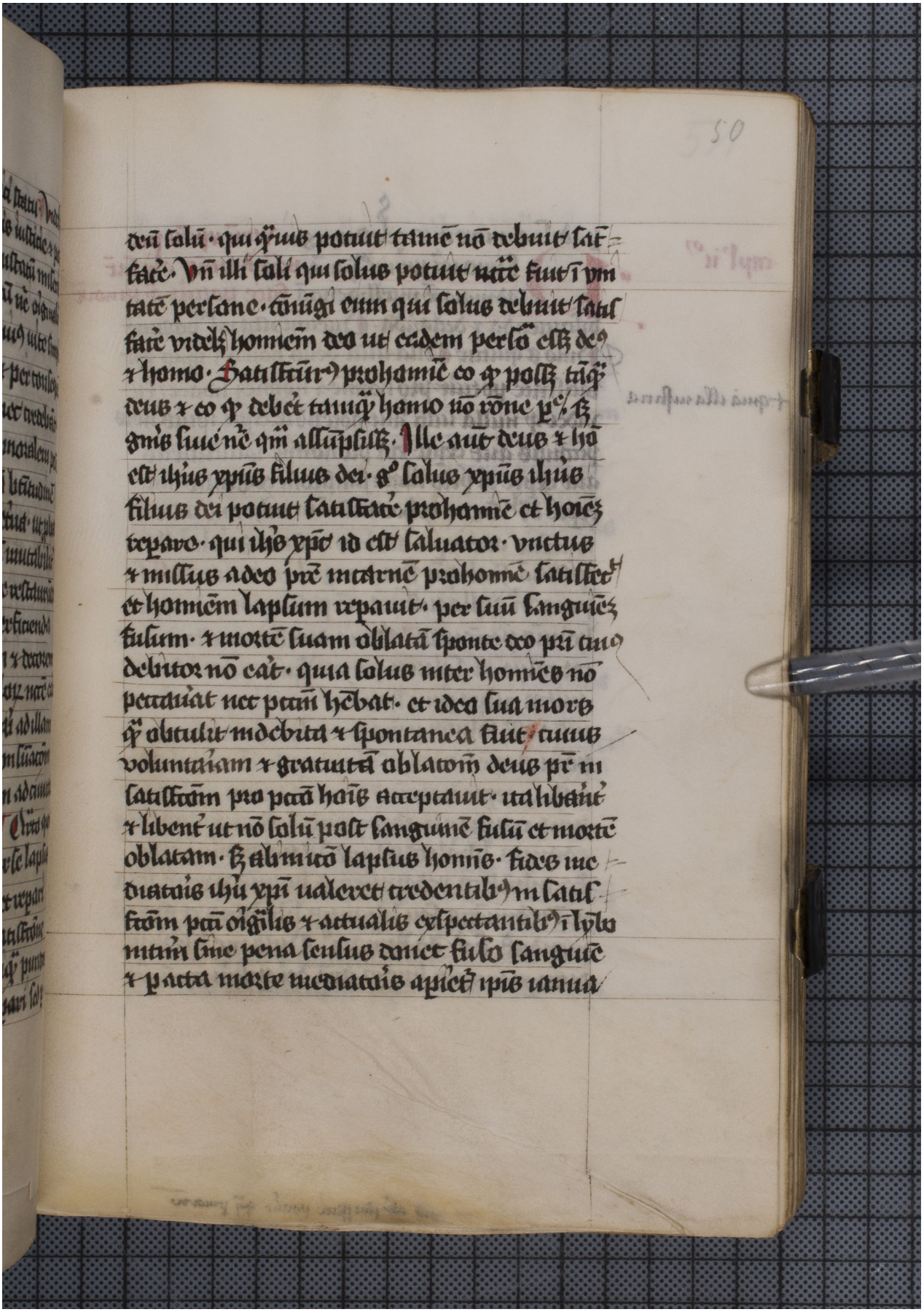

deū salū · qui q̄ius potuit tamē nō debuit satisfacere · Vnū illi sali qui solus potuit nātē fuit ī ūnitate persone · cōiūgi cum qui solus debuit satisfacere videlicet homem deo ut eadem persō esset deus et homo · Satisfactionem proharmē eo q̄ posset tāq̄ deus et eo q̄ debet tamq̄ homo nō rōne p̄ceptī gratis suae nec q̄m assumpsisset · Ille autē deus et hō est ihūs xp̄us filius dei · ḡ solus xp̄us ihūs filius dei potuit satisfacere proharmē et homēs reparare · qui ihūs xp̄us id est saluator · unctus et missus a deo p̄ē mediatorē proharmē satisfecit et hominem lapsum reparauit · per suū sanguinis fusum · et mortē suam oblatā sponte deo p̄ī tuo debitor nō erat · quia solus inter homines nō peccauit nec p̄cām habebat · et ideo sua mors q̄ obtulit indebita et spontanea fuit · tanta voluntatem et gratuitā oblationem deus p̄ē in satisfactionem pro peccātis hominis acceptauit · ita libenter et libenter ut nō solū post sanguinē fusū et mortē oblatam · sed etiam ante lapsum hominis · fides inc distantis ihū xp̄i ualeret credentibus in satisfactionem peccātorum filiis et actualis expectantibus in lyturgiam sine pena sensus denuo fusio sanguinis et p̄acta morte mediatoris aperiet ipsis ianua